

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 12Csp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7725200184
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Lopuch, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:7725200184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Martin Lopuch, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, D. E. X/X, XXX XX F., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpená: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. Egídia č. 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, žaloba o zaplatenie finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 400,- EUR v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17.01.2025 žiadal žalobca, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi v sumu 774,06 Eur ako finančné zadostučinenie. Uviedol, že dňa 29.07.2015 uzatvoril s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu Volkswagen Passat, za kúpnu cenu vo výške 6.999 Eur. Časť kúpnej ceny vo výške 2.100 Eur uhradil pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.899 Eur, mal byť uhradený prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: 120155362 zo dňa 29.07.2015 uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., právnym predchodcom žalovaného. Krajský súd v Košiciach právoplatným rozsudkom zo dňa 11.04.2024, sp. zn. 5CoCsp/26/2023, potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 24Csp/61/2019, zo dňa 18.10.2022, zaviazal žalovaného vydať žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 992,08 Eur, pričom určil, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková. Žalobca má v zmysle § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. nárok na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za viacnásobné porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Ten je pri výkone svojej činnosti povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a v súlade so zákonom. V predmetnej veci a v iných veciach takto nepostupoval, práve naopak žalovaný konal voči žalobcovi spôsobom odporujúcim zákonu. Požadované finančné zadostučinenie je na jednej strane satisfakciou pre žalobcu, ktorý bol vystavený protiprávnemu konaniu a súčasne vyjadrením sankcie, ktorá postihuje žalovaného, ktorý závadne konal. Satisfakčná funkcia vyjadruje odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nebude dopúšťať v takej intenzite. Sankčná funkcia má súčasne dostatočne odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Žalobcovi k ujme došlo. Ten bol aj s ohľadom na postoj žalovaného vo veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 24Csp/61/2019, dlhodobo

vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do právoplatnému skončeniu veci. Pritom je preukázané, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý žalobcovi predložil na podpis úverovú zmluvu v rozpore so zákonom a snažil sa na úkor žalobcu obohatiť sumou 992,08 Eur.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení k žalobe zo 06.02.2025 poukázal na to, že požadované plnenie je neprimerané a ničím neodôvodnené. Z rozhodovacej praxe súdu vyplýva pravý opak, teda že pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno držať len ujmy, ktorá žalobcovi hrozila, pretože tento inštitút nemá slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu. To je zrejme napr. z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/17/2018. Žalovaný žalobcovi vrátil všetky prostriedky nad poskytnutú istinu úveru, a teda správanie veriteľa nie je spôsobilé privodiť žalobcovi žiadnu ujmu. Žalovaný má za to, že skutočnosť, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov je dostatočnou satisfakciou pre žalobcu. Účelom finančného zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky, alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, či diskriminovaný. Rozsudok KS Prešov, sp. zn. 8CoCsp/13/2021 sa snaží eliminovať zneužívanie inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, keď konštatuje, že ak náprava bola zjednaná už vydaním bezdôvodného obohatenia, vyhlásením úveru za bezúročný a bez poplatku a rozsah priznaného finančného zadosťučinenia je tak dostatočne v rozmedzí 50-100 eur. Tiež je potrebné poukázať na skutočnú funkciu civilného sporového konania v spravodlivom súdnom konaní, v ktorom sa má ochrana poskytovať primeraným spôsobom.

3. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že podľa právnej vety rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/80/2016, cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, vyžadujúcim poskytnutie ochrany vyššieho stupňa. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Na strane žalobcu existujú aj ďalšie skutočnosti, ktoré odôvodňujú priznanie primeraného materiálneho zadosťučinenia v požadovanej výške. V období od augusta 2018 do februára 2019 mal žalobca minimálne príjmy, domácnosť žalobcu tvorilo 5 osôb, manželka, v tom čase bola nezamestnaná, mala tri maloleté deti. Žalobcovi pomáhali so splácaním nevyhnutných výdavkov jeho rodičia. Žalobca prežíval toto obdobie mimoriadne stresujúco, budil sa zaspával s tým, že nevie ako uhradiť záväzky. Rodina žalobcu v tomto období žila doslova „zo dňa na deň“. Pri posudzovaní primeranosti výšky finančného zadosťučinenia je potrebné vziať do úvahy aj to, či konkrétna suma bude mať dopad na samotného žalovaného. To jest do akej miery to môže ovplyvniť jeho ekonomické správanie a do budúcnosti zlepšiť jeho disciplínu pri dodržiavaní spotrebiteľských práv. Podľa verejne dostupných údajov v roku 2023 boli celkové výnosy žalovaného 1.076. 617.000 Eur a zisk v sume 264.194.000 Eur.

4. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledovné:

5. Dňa 29.07.2015 uzatvoril žalobca s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu Volkswagen Passat za kúpnu cenu vo výške 6.999,- Eur. Časť kúpnej ceny vo výške 2.100,- Eur uhradil pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.899,- Eur mal byť uhradený prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: 120155362 zo dňa 29.07.2015, uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., právnym predchodcom žalovaného. Krajský súd v Košiciach právoplatným rozsudkom zo dňa 11.04.2024, sp. zn. 5CoCsp/26/2023, potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 24Csp/61/2019, zo dňa 18.10.2022, zaviazal žalovaného vydať žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 992,08 Eur s prísl., pričom určil, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková.

6. Z rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.10.2022 č. k. 24Csp/61/2019-582 vyplýva, že ten zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 992,08 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 27.03.2019 do zaplatenia. Ďalším výrokom bolo určené, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120155362 zo dňa 29.07.2015, uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok je bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejme, že spotrebiteľský úver mal byť poskytnutý výhradne na účel financovania doplatku kúpnej ceny na kúpu motorového vozidla. Žiadne financovanie doplnkových služieb žalobca nežiadal. Doplnkové služby žalobca nechcel, preto dohodnutý doplatok kúpnej ceny motorového vozidla mal byť celkovou výškou poskytnutého úveru. Právny predchodca žalovaného umelo navýšil sumu poskytnutého úveru, nakoľko doplnkové služby a poistenie G. sa týkali úverovej

zmluvy. Výška poskytnutého úveru je jedným zo základných vstupných parametrov pre výpočet úveru RPMN, výška RPMN má byť preto uvedená správne. V tomto prípade však bola uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Výška úveru mala predstavovať len 4.899 Eur. V danom prípade k automobilu bol daný aj takz. darček, obsahujúci balíček povinnej výbavy v sume 48,00 EUR, doplnkový zákaznícky servis v sume 299,00 Eur, poistenie Minigap v sume 135,00 Eur ako aj bezdrôtová kamera s navigáciou v sume 140,00 Eur, ktoré si žalobca neobjednal a nežiadal.

7. Podľa rozsudku KS KE č. k. 5CoCsp/26/2023-653, tento odvolací súd potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu. V odôvodnení (ods. 18-21), potvrdil závery prvoinštančného súdu o tom, že pre výpočet RPMN sú rozhodujúce vstupné údaje, medzi ktoré patrí výška úveru. Žalovaný poskytol žalobcovi okrem úveru i iný tovar a služby, ktoré žalobca kupovať nechcel. Žalovaný takto financoval žalobcovi niečo, čo on nemal záujem a čím sa navýšila celková výška úveru. Do istiny úveru bola zahrnutá cena za doplnkový tovar a služby a z tohto dôvodu bola nesprávne uvedená celková výška úveru, RPMN bolo nesprávne a v neprospech spotrebiteľa.

8. Z predloženého rodného listu H. B. vyplýva, že jeho otcom je žalobca. Dátum jeho narodenia je 28.01.2008. Z ďalšieho rodného listu G. B. je zrejmé, že ten sa narodil XX.XX.XXXX otcom je žalobca. Z rodného listu I. B. vyplýva, že otcom je tiež žalobca, dátum narodenia je 20.02.2011. Vo všetkých troch prípadoch je matkou G. B..

9. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne dňa 27.01.2025 vyplýva, že G. B. bola v čase od 07.06.2006 – 12.06.2006 dobrovoľne dôchodkovo poistená osoba. V čase od 11.04.2008 – 28.01.2014 sa celodenne starala o dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom. Ako zamestnanec v pracovnom pomere bola od 15.02.2019 – 19.06.2021 a ako zamestnanec na základe dohody o pracovnej činnosti od 02.12.2022 – 31.12.2022 a od 01.01.2023 – 14.07.2023. Na základe potvrdenia Sociálnej poisťovne z 20.01.2025, žalobca bol zamestnancom na základe dohody o pracovnej činnosti od 28.10.2019 -30.11.2019, potom ako zamestnancom v pracovnom pomere od 01.12.2019 – 29.02.2020 a od 01.01.2023 – 30.09.2024.

10. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že v súvislosti s úverom, ktorý si zobral na kúpu v AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s si toho vytrpel veľa, pretože auto bolo pokazené. Auto nechceli zobrať späť. Za auto bolo treba platiť a on v tej dobe už nepracoval, tiež nepracovala ani manželka. Mali tri deti. Za úver platil, ale až potom, keď bola vec daná na súd, sa všetky platby pozastavili. Bolo mu povedané, že nemá platiť. Žiadne sankcie voči nemu žalovaný neuplatňoval, stále mu telefonovali, že sa navýši úrok a preto platiť má.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/92/2021, ktorý bol zaradený do Zbierky stanovísk a rozhodnutí NS SR pod R48/2022, vo svojom odôvodnení ohľadne primeraného finančného zadosťučinenia sa odvolal na skorší rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, v ktorom uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní

tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

13. Žalobca ako spotrebiteľ v spore vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 24Csp/61/2019 a KS KE 5CoCsp/26/2023 úspešne uplatnil porušenie práva, resp. povinnosti. Povinnosťou žalovaného bolo v zmluve o spotrebiteľskom úvere správne uviesť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Z rozsudkov oboch súdov je nepochybné, že túto povinnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok, ako právny predchodca žalovaného nedodrжал, preto sa spotrebiteľský úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120155362 z 29.07.2015 posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je navyše povinný zaplatiť žalobcovi sumu 992,08 Eur s 5,00 % ročným úrok z omeškania zo sumy od 27.03.2019 do zaplatenia, pretože bezúročnosť a bezpoplatkovosť predstavuje uvedenú sumu (992,08 Eur), ktorú medzitým žalobca plnil.

14. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č.250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že pri určovaní primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č.250/2007 Z. z., zákonodarca striktné nepožaduje vyhodnotiť také kritériá, ako povahu, závažnosť, spôsob, rozsah následky, trvanie a okolnosti porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti jeho ochrany. To však neznamená, že tieto kritériá sú pre posudzovanie nároku v tomto konaní irelevantné. Súd je toho názoru, že pre spravodlivé rozhodnutie je nevyhnutné i v tejto právnej veci ich vyhodnotenie.

15. Na úvod treba zdôrazniť, že žalobca sa na výške úveru s právnym predchodcom žalovaného v roku 2015 dohodol. Poskytnutý úver vo výške 4.899 Eur žalobcovi vrátane podmienok splácania úveru vyhovoval. Tento úver začal riadne splácať. Až neskôr, po roku 2019, keď sa domáhal vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, úver prestal splácať. Právny predchodca žalovaného umelo navýšil spotrebiteľský úver o sumu 188,- Eur, teda o hodnotu vecí – povinnej výbavy, kamery a služieb – poisťnej zmluvy a doplnkovým zákazníckym servisom, ktoré žalobca sám nežiadal. Tým malo dôjsť k nesprávnemu výpočtu RPMN v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, v dôsledku čoho podľa § 11 ods. 1 zák. č.129/2010 Z. z., sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tieto skutočnosti vyplývajú z rozsudkov okresného a krajského súdu, ktoré sú i nesporné. Navýšenie úveru teda predstavovalo sumu 188,- Eur, čo činí len 3,1 % zo sumy úveru, ktoré žalobca pôvodne žiadal (4899,- Eur). Výška splátok a doba ich trvania museli byť nepochybne žalobcovi známe pri uzatváraní úveru. V konaní nevyšlo najavo, aby so splácaním mal žalobca problémy. Z výpovede žalobcu je zrejmé, že ich prestal splácať až v priebehu súdneho sporu v konaní OS Michalovce sp. zn. 24Csp/61/2019, pretože mu povedali, aby tak prestal robiť. Žalovaný napriek tomu žiadne sankčné poplatky voči žalobcovi neuplatňoval (výsluch žalobcu). Z uvedeného je zrejmé, že povaha, spôsob a okolnosti porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa neboli až natoľko závažné. Súd nechce zľahčovať nekalú obchodnú prax žalovaného, ale i navýšenie úveru o sumu 188,- Eur nebolo bez adekvátnej protihodnoty, pretože poskytnutý balík služieb, či vecí – povinnej výbavy a kamery mali svoju hodnotu, ktorá bola nepochybne nižšia ako 188,- Eur. Z uvedeného vyplýva, že navýšenie úveru, resp. jeho hodnota, bola nižšia ako 188,- Eur. Čo je však podstatné, navýšenie úveru o túto sumu nemohlo spôsobiť žalobcovi a jeho rodine dodatočné finančné náklady v splácaní úveru. Zo strany žalovaného sa nejednalo o vopred nepredvídateľné platby v podobe dodatočných nákladov, navýšenie splátok, či neprímeraných sankcií – zmluvných pokút, príp. poplatkov z omeškania, ktoré v iných spotrebiteľských sporoch i niekoľkonásobne prevyšujú protiplnenia spotrebiteľa. Navýšenie po celú dobu splácania úveru predstavovalo v podstate menej ako 3,1 % toho, čo žalobca pôvodne žiadal. On sám vo svojej výpovedi uviedol, že za ujmu, ktorú považoval v súvislosti so splácaním úveru bolo to, že nemohol užívať motorové vozidlo, pretože to sa pokazilo a nemohol ho vrátiť. Tieto ujmy, teda nesúvisia s úverom a jeho splácaním, ale kúpou motorového vozidla.

16. Suma 992,08 Eur, o ktoré sa žalovaný bezdôvodne obohatil, je len následkom porušenia jeho povinnosti umelo nenavýšovať úver, a teda uvádzať v zmluve správnu výšku RPMN. Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že táto suma sa premietla do zníženého rodinného rozpočtu žalobcu,

a v auguste 2018 až februári 2019 spôsobilá zníženie disponibilných zdrojov rodiny. Žalobca výšku a trvanie splátok úveru poznal pri uzatváraní zmluvy a tie následne splácal. To, že žalovaný po začatí súdneho sporu sp. zn. 24Csp/61/2019 neuznal svoje nekalé správanie a súdny spor so žalobcom viedol až do meritórneho rozhodnutia vo veci odvolacím súdom v 2024, možno vyhodnotiť ako okolnosť predlžujúcu protiprávny stav v porušovaní práv spotrebiteľa od roku 2015 (uzavretie úverovej zmluvy) do roku 2024, ktorá zároveň spôsobovala stres spojený s vedením súdneho sporu. Nejednalo sa teda o obdobie 8/2018 – 2/2019, ako tvrdil žalobca, v ktorom jeho manželka nebola zamestnaná a mali nižší príjem (potvrdenie Sociálnej poisťovne), ale o obdobie po začatí súdneho sporu do jeho skončenia. Práve táto okolnosť primäla súd uložiť primerané finančné zadostučinenie v najvyššej prípustnej miere.

17. Argumenty žalovaného, že sa jedná o zneužívanie inštitútu primeraného finančného zadostučinenia, resp. je potrebné uvažovať len o výške v sumách v rozmedzí 50 – 100 Eur, súd nezdiera. Sankčný a satisfakčný charakter finančného zadostučinenia musí odrážať nielen istý spôsob odčinenia následkov protiprávneho konania, ale i odrádzať od ďalšieho podobného konania v budúcnosti. Pri stanovení výšky finančného zadostučinenia nebolo možné zohľadňovať hospodárske postavenie strán sporu. Tvrdenie o zisku žalovaného 264 194 000 Eur za rok 2023 nemá v tejto právnej veci právny význam. Úver neposkytoval žalovaný v roku 2023, ale Consumer Finance Holding, a.s., v roku 2015 a suma zisku žalovaného nepredstavuje výsledok bezdôvodného obohacovania sa zo spotrebiteľských úverov v roku 2023.

18. Ak priznanie primeraného finančného zadostučinenia má byť zavíšením procesu ochrany spotrebiteľa, pri zohľadnení, že ten už „profitoval“ z nedodržania zákonných podmienok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere jeho bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, sa suma 400,- Eur javí ako primeranou, a zároveň plne odráža povahu, závažnosť, spôsob porušenia práva spotrebiteľa a na druhej strane rozsah a následky, ktoré spotrebiteľovi vznikli.

19. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní úspech nepatrný – len 4% (pomer 774,06 Eur k 400,- Eur). Mal teda 52 % úspech a zároveň 48 % neúspech. Súd preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu vynaložených trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Michalovce v dvoch vyhotoveniach s prílohami.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 127 CSP / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa odvolanie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak strana konania dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.